

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 6Co/76/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8313203559
Dátum vydania rozhodnutia: 29. 05. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Peter Straka
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2014:8313203559.1

Uznesenie

Krajský súd v Prešove v právnej veci žalobcu Home Credit Slovakia, a.s., Teplická 7434/147, Piešťany, IČO: 36 234 176, zast. ERASMUS LEGAL, s.r.o., Justičná 9, Bratislava, IČO: 36 789 615, proti žalovanému Q. H., nar. XX. X. XXXX, bytom B. XXX, S. K. D., za účasti vedľajšieho účastníka na strane žalovaného Občianske združenie slovenských spotrebiteľov AZ, Petrovská 10, Skalica, IČO: 42264154, zast. JUDr. Jozefom Kempom, advokátom, Námestie Josipa Andriča č. 1, Chorvátsky Grob, IČO: 42185726, o zaplatenie 643,16 Eur s prísl., o odvolaní vedľajšieho účastníka proti rozsudku Okresného súdu Humenné č.k. 5C 296/2013-56 zo dňa 23.1.2014 jednohlasne takto

rozhodol:

Zrušuje sa rozsudok a vec sa vracia prvostupňovému súdu na ďalšie konanie.

odôvodnenie:

Napadnutým rozsudkom Okresný súd Humenné (ďalej len „prvostupňový súd“) uložil žalovanému zaplatiť žalobcovi 643,16 Eur spolu s kapitalizovaným denným úrokom z omeškania od zosplatnenia do podania návrhu vo výške 158,13 Eur, s úrokom z omeškania vo výške 0,024% denne zo sumy 638,27 Eur od 16.03.2013 do zaplatenia, na trovách konania 38,50 Eur a trovy právneho zastúpenia v sume 177,51 Eur na adresu právneho zástupcu žalobcu a povolil zaplatenie tejto sumy v 100 - eurových mesačných splátkach splatných vždy do 25. dňa v mesiaci počnúc prvým dňom kalendárneho mesiaca nasledujúceho po právoplatnosti tohto rozsudku pod stratou výhody splátok. Vedľajšiemu účastníkovi konania náhradu trov konania nepriznal.

Právne vec posúdil v zmysle ust. § 153a zákona č. 99/1963 Zb. Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len „O.s.p.“), §§ 2, 3 ods. 1, 2, 4 ods. 1, 2, 3 zákona č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a §§ 517 ods. 1, 2 zákona č. 40/1964 Zb. Občianskeho zákonníka.

Proti tomuto rozsudku podal odvolanie vedľajší účastník navrhujúc napadnutý rozsudok zrušiť a vec vrátiť vec prvostupňovému súdu na ďalšie konanie.

Žalobca odvolanie vedľajšieho účastníka považuje za odvolanie podané proti rozhodnutiu, proti ktorému odvolanie nie je prípustné.

Odvolací súd v zmysle zásad ust. § 212 O.s.p. preskúmal rozsudok v jeho napadnutej časti spolu s konaním, ktoré mu predchádzalo, vec prejednal bez nariadenia pojednávania v súlade s ust. § 214 ods. 2 O.s.p. a dospel k záveru, že podmienky na vyhlásenie rozsudku na základe uznania dlhu splnené neboli.

V intenciách ust. § 93 ods. 4 O.s.p. odvolací súd posúdil podané odvolanie a dospel po zvážení všetkých okolností prípadu k záveru, že úkon vedľajšieho účastníka je v záujme žalovaného (porov. uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 2Obdo 27/2012 zo dňa 27.8.2012).

Podľa § 153a ods. 3 O.s.p. rozsudkom na základe uznania alebo vzdania sa nároku nemožno rozhodnúť spor, ktorý účastníci nemôžu skončiť súdnym zmiernom.

Podľa § 99 ods. 1 veta prvá O.s.p. ak to povaha vecí pripúšťa, môžu účastníci skončiť konanie súdnym zmiernom.

Povahou veci je vylúčenie uzavretie súdneho zmiernu predovšetkým vo veciach, v ktorých možno začať konanie i bez návrhu, v ktorých sa rozhoduje o osobnom stave a v ktorých hmotné právo nepripúšťa vybavenie veci dohodou účastníkov právneho vzťahu (Bureš, J., Drápal, L., Krčmář, Z. a kol. Občanský soudní řád. Komentář. I. díl. 1. vydání. Praha: C. H. Beck. 2009, str. 643). Vážnosti spoločenského významu zodpovedá verejný záujem na zbavení spotrebiteľa účinkov neprijateľnej zmluvnej podmienky v rovine pravidiel verejného poriadku (uznesenie C-76/10, bod 50).

Podľa čl. 6 ods. 1 smernice Rady 93/13/EHS z 5.4.1993 o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách (ďalej len „smernica“) členské štáty zabezpečia, aby nekalé podmienky použité v zmluvách uzatvorených so spotrebiteľom zo strany predajcu alebo dodávateľa podľa ich vnútroštátneho práva, neboli záväzné pre spotrebiteľa a aby zmluva bola podľa týchto podmienok naďalej záväzná pre strany, ak je jej ďalšia existencia možná bez nekalých podmienok.

Je potrebné vziať na zreteľ, že čl. 6 smernice je treba považovať za ustanovenie rovné kogentným ustanoveniam vnútroštátneho práva a poskytovanie ochrany je treba naplniť v rovine pravidiel verejného poriadku, teda vždy za každých okolností. Podľa bodu 50 uznesenia Súdneho dvora zo dňa 16.11.2010 vo veci C-76/10 (Pohotovosť s.r.o. proti H. S.) „Vzhľadom na povahu a význam všeobecného záujmu, na ktorom sa zakladá ochrana spotrebiteľov, ktorú smernica 93/13 zabezpečuje, jej článok 6 musí byť považovaný za ustanovenie, ktoré je rovnocenné s vnútroštátnymi pravidlami, ktoré v rámci vnútroštátneho právneho poriadku majú právnu silu noriem verejného poriadku (rozsudok Asturcom Telecomunicaciones, bod 52). Podľa názoru odvolacieho súdu nie je vo všeobecnom záujme, ak by sa mala spotrebiteľovi odoprieť ochrana podľa článku 6 smernice Rady 93/13/EHS len z dôvodu, že pre svoju neinformovanosť uznal dlh pozostávajúci z neprijateľných podmienok v spotrebiteľskej zmluve. V podanom odpore spočiatku žalovaný namietal nepreskúmateľnosť uplatneného kapitalizovaného denného úroku a mal výhrady i k výške ročnej percentuálnej miere nákladov vo výške 27,8%, ktorú považoval za neprimeranú. Na pojednávaní dňa 23.1.2014 výslovne uviedol, že ponecháva na zvážení súdu, aby zhodnotil jeho odpor s tým, že čo do základu uznáva nárok žalobcu. Ďalej uviedol, že v podstate uznáva i výšku tohto nároku.

Je neakceptovateľné (porov. uznesenie Súdneho dvora Európskej únie C-76/10 POHOTOVOSŤ, bod 50), aby súd bol nástrojom na priznávanie plnení z neprijateľných zmluvných podmienok (príp. na základe nekalých obchodných praktík) voči neinformovaným spotrebiteľom (porov. rozsudok Súdneho dvora Európskej únie C 429/05, bod 61 „V bode 26 už citovaného rozsudku Océano Grupo Editorial a Salvat Editores Súdny dvor rozhodol, že účel článku 6 smernice 93/13, ktorý členským štátom ukladá zabezpečiť, aby nekalé podmienky neboli pre spotrebiteľa záväzné, nemožno dosiahnuť, ak je na spotrebiteľovi, aby sám poukázal na nekalý charakter týchto podmienok. V sporoch, ktorých hodnota je často obmedzená, môžu náklady na služby advokáta prevyšovať záujem, ktorý je predmetom sporu, čo môže spotrebiteľa odradiť od toho, aby sa proti uplatneniu nekalých podmienok bránil. Ak je pravdou, že v mnohých členských štátoch procesné pravidlá jednotlivcom umožňujú, aby sa obhajovali v takých sporoch sami, existuje nezanedbateľné nebezpečenstvo, že najmä z dôvodu svojej nevedomosti spotrebiteľ na nekalý charakter jemu predložených podmienok nepoukáže. Z toho vyplýva, že účinnú ochranu spotrebiteľa možno dosiahnuť, len ak sa vnútroštátnemu súdu prizná možnosť posúdiť uvedené podmienky bez návrhu.“).

Čl. 6 ods. 1 Smernice Rady 93/13/EHS, ktoré predstavuje kogentné pravidlo európskeho práva, bráni súdu vydať rozsudok na základe uznania, ak sa uplatňuje právo na zaplatenie peňažnej sumy zo spotrebiteľskej zmluvy a žalovaný je spotrebiteľ, ak zmluva obsahu je neprijateľné zmluvné podmienky. Opačný záver by vo svojich účinkoch bránil naplneniu myšlienky a zmyslu ochrany pred neprijateľnými zmluvnými podmienkami v zmysle cieľov Smernice Rady 93/13/EHS.

V predmetnej veci sa žalobca domáha zaplatenia sumy 643,16 Eur titulom úverovej zmluvy o pôžičke zo dňa 9.6.2009.

Prvostupňový súd sa však absolútne nevyrovnal s jednotlivými zložkami uplatnenej pohľadávky z hľadiska súdnej kontroly podľa § 53 ods. 1 OZ a nedostatočne zistil skutkový stav.

Prvostupňový súd sa nevyrovnal (absolútne) s právnou otázkou, či žalobca započítal čiastkové plnenia v súlade s ust. § 566 ods. 2 OZ. Z obsahu splátkového kalendára sa javí, že k započítaniu čiastočného plnenia došlo čiastočne na istinu, poplatok za vedenie účtu a úrok.

Z hlavy 5 bodu 8 vyplýva, že spoločnosť je oprávnená započítať platbu klienta na pohľadávky spoločnosti v tomto poradí: na záväzky klienta voči spoločnosti, ktoré vznikli z iného titulu ako z ÚZ, na zmluvné pokuty, na príslušenstvo úveru vrátane sankčného úroku, na vrátenie úveru, na ostatné pohľadávky z ÚZ. Platba sa započíta v uvedenom poradí vždy na pohľadávku najskôr splatnú (čl. 7).

Rovnako sa súd nevyrovnal s uplatnenými poplatkami za vedenie účtu a poplatkami za možnosť zmeniť splátky z pohľadu súdnej kontroly podľa § 53 ods. 1 OZ (porov. rozhodnutie Bundesgerichtshof zo 7. 6. 2011 č. AZ XI ZR 388/10).

So zreteľom na uvedené odvolací súd preto v zmysle ustanovenia § 221 ods. 1 písm. f) O.s.p. rozsudok zrušil a v súlade s ustanovením § 221 ods. 2 O.s.p. vec vrátil prvostupňovému súdu na ďalšie konanie.

Úlohou súdu prvého stupňa v novom konaní bude vo vyššie naznačených intenciách opätovne rozhodnúť a zbaviť spotrebiteľa účinkov neprijateľných zmluvných podmienok. V ďalšom konaní rozhodne aj o trovách odvolacieho konania (§ 224 ods. 3 O.s.p.).

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.